

BENI TRUTMAN, EL MAG DE LA LLUM

Carmelo Convalia
Periodista

Beni Trutmann va néixer a Locarno (Suïssa) el 1935. Descobrí la seva afició per la fotografia a l'Escola d'Art de Zuric, on finalitzà els seus estudis el 1956. Durant els dos anys següents treballà com assistent del reconegut fotògraf rus Harry Meerson, en el seu estudi de París, ciutat on Beni va establir la seva residència que compaginaria amb la de Formentera des del 1958, any en què descobrí l'illa. Entre 1961 i 1964 treballà com a fotògraf independent per a la revista de moda francesa "Jardín des Modes". Un any més tard, començà a col·laborar amb distintes agències de publicitat, a la capital francesa, realitzant campanyes i reportatges fotogràfics per a reconegudes marques de cotxes i cosmètics. Les revistes "Elle" i "Marie Claire", requeriren el seu treball assíduament.

La decisió de compaginar la seva residència a Formentera li permeté desenvolupar la seva faceta professional més artística profundint especialment en la natura i el paisatge humà d'aquesta illa. El 1990 i el 1991 realitzà un reportatge sobre restes enfonsades de vaixells a l'Illa Mauricio. Va col·laborar habitualment amb associacions ecologistes com Greenpeace i el Grup d'Ornitologia i Defensa de la Natura Balear (GOB). Trutmann va morir el 28 d'abril del 2002 a la seva casa, penjada dels penya-segats de sa Cala, a la Mola. Deixà el més important i nombrós fons fotogràfic conegut sobre la Pitiüsa menor.

Beni Trutman va ser molt més que un excel·lent fotògraf que demostrava una exquisida i depurada tècnica fotogràfica, que es va convertir en mestria amb el pas dels anys. Aquest home inquiet que pensava sempre que el temps passava molt ràpid per a la quantitat de coses que li quedaven per fer, era també un mestre en el sentit estricte de la paraula. Els que vàrem poder conèixer-lo i gaudir de la seva amistat també vàrem aprendre a veure la fotografia des d'un punt de vista distint. A més a més, el seu caràcter obert li permetia en poques paraules donar l'explicació exacta sobre el tractament de qualsevol imatge i de com la llum era l'aliat del

fotògraf i no l'element que cal dominar i doblegar als capritxos de qui escriu amb ella.

Però, sens dubte, el millor de Beni era la seva qualitat humana i el seu ferm compromís amb la defensa del medi ambient. En els últims anys se sentia especialment implicat en el moviment ecologista i qualsevol agressió a l'entorn li provocava una reacció immediata per aturar-la, per nímia que aquesta pogués semblar. Record perfectament com un dia sortia de l'Ajuntament de Formentera, després d'haver parlat amb el regidor de Medi Ambient per presentar-li una campanya que havia promocionat. Es tractava d'una sèrie de cartells, que avui podem veure penjats en distints punts de l'illa, en els quals es pot veure un munt de burilles, en una altra imatge vidres trencats d'ampolles de coca-cola i en la tercera un munt de petits objectes de plàstic, tot en un fons de sorra. L'única frase que acompanya les imatges és "Let's respect Formentera".

Beni va crear un genuí sistema per sensibilitzar la gent sense que les imatges ferissin al sempre conservador sector empresarial. Volia denunciar la pol·lució, els atemptats a l'entorn en la seva amplitud, però no volia mostrar-ho amb imatges tòpiques, com emissaris escopint porqueria o contenidors replets de fems. Va optar per la poesia visual, de tal forma que el missatge està embolicat en unes instantànies plenes de bellesa, que necessàriament criden l'atenció.

En el 2000 vaig tenir la sort de participar activament en el llibre de fotografies que ell mateix va editar, "Formentera", on es recull el més significatiu de la seva obra. He de revelar que quan començarem a treballar em vaig esglaiar en veure'l una mica obsessionat amb la idea de "deixar alguna cosa feta, per si de cas". Beni volia deixar empremta més enllà dels reportatges fotogràfics plens de glamour i efectes que portaven la seva signatura a les revistes de moda més prestigioses de França. Amb aquest llibre d'imatges l'artista va deixar ben clar el seu missatge, la seva capacitat i la qualitat de la seva mirada irrepètible. Començarem a visualitzar milers de fotos a la seva casa de la Mola. Entre confessions d'amics, bromes i rialles, n'arribarem a seleccionar més de 300. Després va

caldre buscar el finançament i Beni va optar per assumir el risc i avançar els diners de l'edició per evitar qualsevol interferència externa a la seva obra. Vaig tenir la sort de redactar els textos però sobretot de guanyar un amic amb qui em torn a comunicar cada cop que veig les seves fotos.

La seva col·lecció d'imatges sobre Formentera ha interessat el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, que vol que passin a formar part de l'Arxiu d'Imatge i So. D'altra banda, el Patronat d'Ecologia treballa en l'edició d'un llibre sobre recomanacions a tenir en compte sobre conservació, amb imatges seves.

Els dies abans de la seva mort, es podia veure en Beni a primera hora del matí llençat pels camps de Formentera, amb la càmera, captant els milers de flors que ens va regalar la primavera. Aquestes fotos, 33 rodets, no les va poder veure mai. El seu cor li va fallar a ca seua, el diumenge 28 d'abril del 2002, quan tornava de banyar-se de la platja de Migjorn. Aquestes fotos, inèdites, són l'últim de Beni, que esperam poder veure en una propera exposició el projecte de la qual ja està en marxa.

ES REFUGI

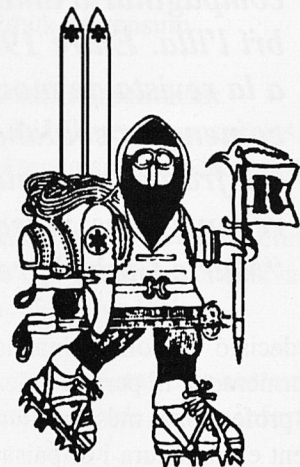
Via Sindicat, 21 - pati.
(antic edifici del
Sindicat Forà)

07002 Ciutat de Mallorca

Telèfon: 971 716 731

Fax: 971 718 597

refugi@detallsport.es

**26 anys compartint
les vostres aventures**